

føre Kvægtorvet saa store Indtægter, at det ikke alene vilde komme til at bære sig, men endogsaa give et betydeligt Overskud. Det viser sig nu, at dette Haab er blevet opfyldt, idet Kontrollen, som det blev oplyst, allerede giver et Overskud af 108,000 Kr., og der er næppe Tvivl om, at man fra den Side nærer Haab om yderligere at udvikle denne Indtægtskilde saaledes, at den stærkere kunde flyde i Kommunens Kasse. Jeg tror, at det er der, man kan finde hele Aarsagen til den virkelige ganske utilladelige Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Kommune søger at afskære eller søger at vanskeliggøre Indførslen af Kød hertil. At afspærre er naturligvis ikke i deres Interesse, men derimod nok at søge at vanskeliggøre den, saa at Kødkontrollen kan give en saa stor Indtægt som muligt. Man har derfor ad denne Omvej ved Misbrug af Sundhedsvedtægten fundet, at man kunde indføre Accisen paa ny, og paa ny skaffe Indtægter til Kommunen. Jeg skal naturligvis ikke bestride, at det kan være gavnligt og rigtigt, at Statens Borgere ved en Sundhedsvedtægt beskyttes mod sundhedsfarlige Næringsmidler, skønt — som den sidste ærede Taler fremhævede — det rigtignok synes, at dette Maal kun i ringe Grad er naaet, men jeg mener dog, at man bestemte maa protestere mod, at andre end selve Kjøbenhavns Borgere, der jo nyde godt af Sundhedstilsynet, komme til at betale for det. Jeg tror, at hvis den højtærede Regering vilde sætte noget ind paa at faa Kjøbenhavns Kommune og ogsaa Købstadkommunerne til selv at betale det Gode, de mene at skaffe deres Indbyggere ved Sundheds eftersynet og Kontrollen, vilde mange af de Klager, der nu lyde, falde bort med det samme. Da vilde Kommunernes og særlig Kjøbenhavns Kommunes Interesse i at malke Koen saa stærkt som muligt falde bort. Jeg kan ikke se andet, end at det er den største Uretfærdighed, at det er Landboerne, der have Varer at føre til Byerne, særlig til Kjøbenhavn, der skulle betale for, at Kjøbenhavns Borgere kunne nyde et godt, sundt og betrygget Velvære. Jeg vil henstille til den højtærede Regering, at den søger at faa indført, at Kjøbenhavns Kommune af sin egen Kasse betaler for Kødkontrollen. Saa tror jeg, at Klagerne meget hurtig ville falde bort; thi Kjøbenhavns Kommune vil da vel være interesseret i at have en god Sundhedskontrol, men ikke i at opretholde alle de urimelige Bestemmelser, der nu findes, og hvorefter man nu forlanger fornyet

Kontrol af Varer, der lige i Forvejen ere undersøgte og godkendte af kompetente Autoriteter uden for Kjøbenhavn.

Rosleff: Jeg tror, vi have Grund til at takke Bestyrelsen for de danske Andelslagterier for, at de have indbragt denne Sag i Rigsdagen. Den har en meget stor Betydning, og der er blevet talt og skrevet meget derom i de senere Aar, men hidtil har den dog ikke været hos Lovgivningsmagten. Jeg skal som et Bevis for, hvor nødvendigt det er at komme til en Forandring, anføre, at i alt Fald indtil for ganske kort Tid siden kunde man sende Levere til Tyskland i mildt saltet Tilstand. Men saa kom der et Forbud derimod, der gælder indtil videre. Som Følge deraf gik Prisen stærkt ned paa denne Vare, og Slagterierne saa sig om efter andre Afsætningssteder. Nu have allerede ærede Talere, navnlig den ærede Ordfører, nævnt, at de Forhold, hvorunder man kan indføre denne Vare her i Kjøbenhavn, ere saa omstændelige og umulige, at man skulde synes, Slagterierne ikke kunde tænke paa at underkaste sig disse Bestemmelser. Og dog er et enkelt Slagteri kommet saa vidt, at det har underkastet sig dem for at faa denne Vare ind til Kjøbenhavn, og paa andre Slagterier paatænkes der noget lignende. Den Omstændighed, at man underkaster sig slige Bestemmelser, er et Bevis for, at der er en bydende Nødvendighed her for en Forandring, idet Varerne ellers omtrent blive værdiløse. Der maa ske Forandringer her, thi naar Slagterierne underkaste sig saa latterlige Bestemmelser, som at man skal betale den vedkommendes Hotelregning — maaske bliver han Natten over, og maaske spises der en flot Middag — er det et Bevis for, at det er en betydelig Sag.

Mens jeg har Ordet, vil jeg sige et Par Ord om den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Rønne (Blem). Han sagde nemlig, at han vilde opfordre den højtærede Minister til at komme med Forslag om at ansætte Statsdyrlæger omkring i Landet. Det kan jo være, at jeg ikke rigtig har forstaaet det ærede Medlem, men jeg vil alligevel, da Spørgsmaalet nu er kommet frem, antyde, at jeg tror, det kunde ske meget bedre og lettere og billigere paa den Maade, at de Dyrlæger, der ere ansatte i Provinserne, autoriserede af de forskellige Byraad, ogsaa blev autoriserede af Staten, saa at de Syn, de foretog, ogsaa vare gyldige i Kjøbenhavn. — Og naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen)